

[Arentoft]

Jeg vil først gerne takke forsvarsministeren for svaret vedrørende energisituationen. Det var et helt klart svar, og jeg tror også, ministeren og jeg er enige om, at det er et område, vi skal have opmærksomheden henledt på.

Hr. Kurt Hansen udnævnte mig til fortaler for krigsherrerne i NATO og nævnte bl. a. det spørgsmål, jeg havde stillet til hr. Gert Petersen, som jeg ikke fik et rigtig svar på, nemlig om NATO vil angribe Warszawapagten eller andre lande. Så nævnte hr. Kurt Hansen, at Belgien og Frankrig har tropper i Afrika. Det må skyldes manglende kendskab til NATO, når hr. Kurt Hansen kan sige den slags ting. De styrker, der er i de forskellige NATO-lande, er nationale, og først den dag, da NATO eventuelt bliver angrebet, så »as-signer« disse nationale styrker til NATO. Det betyder, at hvis Frankrig sender tropper til Afrika, er det nationale tropper og NATO komplet uvedkommende.

Hvad angår dagsordenerne, vil jeg sige, at det må være et mål i sig selv, at der står et så bredt flertal som overhovedet muligt bag det danske forsvar. Nu er der jo ikke så forfærdelig mange til stede i salen under debatten, så man kan nemt, når man sidder nede bag i salen se, hvad der foregår, og det har ikke kunnet undgå min opmærksomhed, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Robert Pedersen, har stukket hovedet sammen med ordførerne fra venstre, de konservative, CD og kristeligt folkeparti og konstateret, at de alle ville stemme imod SFs dagsorden, hvorfor en afværgedagsorden ikke var nødvendig. Et flertal var hjemme, og derfor fandt hr. Robert Pedersen ikke anledning til at spørge mig som fremskridtspartiets ordfører om, hvad vi ville gøre.

Er det klogt, hr. Robert Pedersen, at opføre sig sådan, specielt her, før vi skal til at diskutere ny forsvarslov? Hvis hr. Robert Pedersen havde henvendt sig til mig, ville han have fået at vide, at fremskridtspartiet vil stemme imod SFs dagsordensforslag, idet det er helt urealistisk at binde den nuværende og kommende danske regeringer i al fremtid på det spørgsmål.

I den tomme sal kunne jeg heller ikke undgå at høre, efter at retsforbundets dagsordensforslag var fremsat, at hr. Robert Pedersen efter konsultation hos de samme ordførere, som jeg nævnte før, højt herovre i hjørnet

sagde: »Jeg fremsætter en dagsorden.« Resultatet ser vi i form af en afværgedagsorden.

Principielt er fremskridtspartiet imod afværgedagsordener, der forhindrer andre dagsordensforslag i at komme til afstemning. Vi mener, det havde været bedre, hvis SFs dagsordensforslag var blevet nedstemt med et stort, massivt flertal, men det bliver jo formentlig ikke tilfældet. Havde vi haft afstemning i dag, ville jeg formentlig have bedt om en pause, for at vi kunne have diskuteret retsforbundets dagsordensforslag i vores gruppe og nu også afværgedagsordenerne, men da vi jo først skal stemme på tirsdag, har vi rigelig tænketid, så vi vil tilkendegive vores stilling på tirsdag. Hvis forhandlingerne slutter i dag, vil man få at se, hvad vi stemmer på tirsdag.

Fjerde næstformand (Melchior):

Må jeg gøre opmærksom på, at det er hensigten at tilendeføre forhandlingen i dag, således at der på tirsdag udelukkende bliver tale om afstemning.

Dernæst vil jeg gerne sige til den sidste ærede taler, at vi ikke plejer at citere, hvad vi måtte høre, fordi vi sidder det sted, hvor vi sidder. Debatten handler altså udelukkende om det, der bliver sagt herfra, eller som er offentligt fremsat andetsteds, ikke om, hvad der siges i private samtaler her i salen eller andetsteds.

Må jeg endelig – og det gælder en række af deltagerne i dagens debat – henvise til forretningsordenens § 26, ifølge hvilken det ikke er tilladt at tiltale nogen direkte under forhandlingerne. Det er sket gentagne gange den senere tid, og det er derfor nødvendigt at indskærpe denne bestemmelse, forhåbentlig uden at det virker pernittengrynsk.

Kurt Hansen (VS):

Hr. Arentoft sagde, at det måtte være på baggrund af manglende kendskab til NATO som sådan, når jeg kunne fremsætte udtalelser, der gik ud på, at NATO havde optrådt aggressivt og havde haft militære aktiviteter i en lang række forskellige lande i verden. Hvis vi ser på de dokumenter, som er grundlaget for NATO som sådan, tror jeg nok, hr. Arentoft formelt har ret, men hvad er det reelle i det? Det reelle er naturligvis, at jeg har ret. Et NATO-land får jo ikke lov af de